

om man kan komme ud af det med 2,000 Rd. eller 2,500 Rd.; vist er det imidlertid, at man ikke kan komme ud af det med 1,500 Rd. Men ikke desto mindre slutte dog de Herrer en Overenskomst om, at man skal komme ud af det dermed. Hvorpaa i al Verden støtter denne Overenskomst sig, det maa man virkelig vide noget Yderligere om; men jeg siger: jeg har den fulde Overbeviisning — og den har jeg saa sikkert som Noget — om, at man selv med den allerstørste Sparommelighed — især naar hensees til, at der er Gjenstande, hvorover Formanden ikke har Raadighed — ikke kan komme ud af det med 1,500 Rd., og naar ærede Medlemmer sige, at man skal komme ud af det dermed, saa siger jeg som Formand: det kan ikke skee. Derjom altsaa den ærede Minister siger: jeg tør ikke indlade mig paa at gaae ud over det, der er bevilget, saa siger jeg, at jeg som Formand for Kirkecommissionen ikke vil sammenfalde den.

J. N. Hansen: Det er meget modstræbende, at jeg paa denne Tid af Forhandlingerne tager Ordet, men, efter som disse nu have drejet sig om, hvorvidt man skal bevilge de begjærte 3,000 Rd. eller kun bevilge 1,500 Rd., føler jeg mig forpligtet til ligefrem at sige, hvorfor jeg vil stemme imod Forslaget om at nedsætte de 3,000 Rd. til 1,500 Rd. Min Stilling til hele Kirkecommissionen har jo, som mange af de ærede Herrer vide, fra Begyndelsen været en ganske anden end den, den ærede sidste Taler indtog. Dengang der var Spørgsmaal om at bevilge Penge til en Kirkecommission, har jeg saagodt som Noget bestridt Nedsættelsen af denne Commission, og jeg forudsagde allerede dengang, hvad der nu er skeet. Der var Mange, der meente, at man kunde ende den hele Sag paa et Aar, men jeg sagde, at der vilde gaae 2; ja maa-skee 3 Aar, inden Commissionen blev færdig, at vi ikke kunde vente at faae de kirkelige Spørgsmaal for her i Rigsdagen, førend denne Commission var færdig, og at den ikke set vilde blive færdig. Thinget vedtog imidlertid at bevilge disse første 5,000 Rd. til Kirkecommissionen. Nu mener jeg, at idetmindste de Herrer, der da stemte for Kirkecommissionen, her ligefrem maae føle sig — det tør jeg

næsten sige — forpligtede til at give de Penge, der endnu udfordres, thi det kunde forudsæes, at disse 5,000 Rd. paa ingen Maade vilde slaae til; men jeg mener ogsaa, at de Herrer, der i sin Tid vare enige med mig, altsaa vare imod Kirkecommissionen, dog maae ønske at faae et Resultat ud af det, der nu skal komme frem fra denne Commission. De maae virkelig ønske, at det Arbeide, der er præsteret af saa mange Mænd i 8 à 9 Maanedes, ikke skal blive overgivet til Glemsel, uden at Almeenheten og navnlig den lovgivende Magt, Rigsdagen, kommer til at judge den Gønning af dette Arbeide, som det er muligt at faae ud deraf. Forholdet stiller sig heller ikke saaledes, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) sagde, at det kun er to Sager, der staae tilbage, af hvilke han meente, at egentlig kun den ene vedkom Rigsdagen. Han sigtede her til Lønningspørgsmaalet; men jeg vil dog sige, at den anden Sag, om den end ikke er vigtigere, dog ialfald fuldstændig kan stilles ved Siden af Lønningspørgsmaalet; det er Kirkeforfatningsagen. Kirkeforfatningen skal jo ifølge Grundloven gives ved Lov, altsaa er det Rigsdagen og Kongen, der skal give en saadan Lov, naar der skal blive Tale om den, og denne Lov er saa indgribende og vigtig for hele vort Lands Udvikling i Fremtiden, at den vistnok kan siges idetmindste at være ligesaa vigtig som den anden Sag. Nogle troe paa, at denne Udvikling i Landet først vil komme frem i al sin Glans, naar vi faae Kirkeforfatningen, hvorimod Andre troe, at det Modsatte vil blive Tilfældet, og at man ligesaa godt kan undvære den; men det kan ikke nægtes, at denne Sag ialfald er ligesaa vigtig, som Lønningsagen. Dernæst maa man lægge Mærke til, at alle de øvrige Sager, som Commissionen i sin Midte egentlig kan siges at have afgjort, forsaavidt den har afstemt over Hovedpunkterne, slet ikke ville kunne komme frem, thi Betænkningen er jo ikke til; det, der foreligger, fordrer sin endelige Afslutning gennem en Betænkning, der skal overgives til Regeringen og af den videre behandles. Men denne Betænkning er som sagt slet ikke til, og førend en saadan kommer, vil jo hele Com-